

NOWE TYSIĄCLECIE

nr 1/10(57) luty 2010

Wielki Post

jako okres liturgiczny
Kościoła

Nabożeństwa Wielkopostne
podążanie za Chrystusem

Modlitwa osobista,
czyli moja rozmowa z Panem Bogiem

Słowo Proboszcza

Najdrożsi Parafianie.

Czas szybko mija, dopiero co była kolęda i przepiękne kolędowanie, szopka i choinki w naszym kościele, niezapomniane raty z lampionami naszych kochanych dzieci. A dziś już Wielki Post, który rozpoczęliśmy środą popielcową, jest czas szczególny w ciągu całego roku liturgicznego, czas generalnego nawrócenia. Czynimy to uczestnicząc w nabożeństwach Drogi Krzyżowej i Gorzkich Żali oraz zbierając jak najwięcej dobrych uczynków.

Zastanówmy się nad tym, co znaczy „nawrócić się”. Jedni myślą, że trzeba dotychczasowe życie zmienić tak diametralnie, aby wymazać z niego to wszystko, co było dotąd i rozpocząć od nowa, tak jak zaczyna się pisać nowy zeszyt czy nową kartkę. Takie spojrzenie na problem nawrócenia od razu zniechęca każdego człowieka, bo przecież nie sposób zerwać całkowicie ze swoją przeszłością.

Nawrócić się to na wszystko popatrzeć inaczej. Inne spojrzenie na swoje życie zaczyna się w chwili, kiedy dotkniemy

Krzyża Jezusa Chrystusa. Trzeba go dotknąć, jakby wspiać się na niego i z jego wysokości spojrzeć na swoje życie. Wtedy dokonamy prawdziwej przemiany naszych serc. Spojrzenie na swoją własną przeszłość ma nam pomóc w rozpoznaniu wydarzeń, w których odchodziliśmy od Boga, wybierając to, co przynosi chwilową korzyść czy przyjemność. Człowiek najlepiej uczy się na własnych błędach, jest często bardzo bolesna nauka ale najbardziej owocna. I pamiętajmy, że krzyżowa każda na świecie jest droga – Krzyżowa rozkrzyżowana jakby po każdej szła święta noga naszego Zbawcy i Pana.

Krzyżowa każda w świecie jest droga i znakiem krzyża się kreśli

Każda nas wzywa przykładem Boga abyśmy po niej swój krzyż nieśli

Na ten szczęśliwy czas Wielkiego Postu niech Wam Najdrożsi Parafianie Bóg błogosławi.

Wasz Ks. Proboszcz

Wielki Post

jako okres liturgiczny Kościoła

Maciej Manikowski

Zwyczaj poszczenia przed Świętami Wielkanocnymi jest bardzo stary. Już bowiem w II wieku, dla lepszego duchowego przygotowania do przeżywania Świąt Paschalnych, dodano dwa dni postu przed tym świętem. W wieku III natomiast poszczono już cały tydzień. Wreszcie na początku wieku IV wprowadzono post 40-dniowy na pamiątkę postu Jezusa Chrystusa, o którym wspominają Ewangelie.

Praktyka ascetyczna nie była jednak taka sama w całym chrześcijańskim świe-

cie. Na greckim Wschodzie Wielki Post obchodzono przez 8 tygodni. Było tak dlatego, że soboty i niedziele były zwyczajowo wolne od jakiegośkolwiek postu. Te 8 tygodni dawało więc pełnych 40 dni postu. W wieku VI w Rzymie post rozpoczynał się 6 tygo-dni przed Wielkanocą. Jednak po odliczeniu niedziel, w które-zwyczajowo post nie obowiązywał, Wielki Post trwał właściwie tylko 36 dni. Dlatego w wieku VII skorygowano zwyczaj i dodano brakujące dni, i tak wyznaczono jako początek Wielkiego Postu

Środę Popielcową. Ostatecznie Środa Popielcowa jako początek Wielkiego Postu weszła na stałe do tradycji kościoła rzymskiego, jak i całego łacińskiego chrześcijaństwa w 1570 roku.

Wielki Post zaczyna się po-sypaniem głów popiołem. Jest to zwyczaj bardzo stary i rozpowszechniony. Znany był bowiem w wielu kulturach i tradycjach, m.in. w starożytnym Egipcie, u Arabów i w Grecji. W liturgii Kościoła pojawił się on jednak dopiero w VIII w. Natomiast pierwsze świadectwa o święceniu popiołu pochodzą z X w. W 1091 roku, podczas Synodu w Benewencie, papież Urban II wprowadził ten zwyczaj jako obowiązujący w całym Kościele. Jednocześnie ustalono, że popiół do posypywania głów wiernych w Środę Popielcową ma pochodzić z palm poświęconych w Niedzielę Palmową poprzedniego roku.

W całym Kościele w Wielkim Poście odbywały się nauki dla osób przygotowujących się do przyjęcia chrztu. Dawał je kandydatom Biskup diecezjalny, który później, w Noc Paschalną, uroczystie udzielał tego sakramentu. Do dziś zaleca się, by chrzest osób dorosłych odbywał się właśnie w Wigilię Paschalną i był po-

przedzony tzw. skrutyniami, odbywającymi się na przestrzeni całego okresu Wielkiego Postu. Nazwa tego obrzędu, skrutynium, wywodzi się z łacińskiego słowa *scrutare*, czyli „przeszukiwać” lub „badać”, dlatego więc obrzęd ten określano mianem obrzędu „badania”. Na czym owo „badanie” polegało? Wzywano na takie badania wiernych – bowiem tylko oni byli wiarygodni, czyli „mieli wiarę wcześniej przypieczętowaną sakramentem chrztu – by dawali o katechumenach świadectwo, czy są godni przyjęcia do ich grona. Rytuał przewiduje, aby skrutynia odbywały się w III, IV i V Niedzielę Wielkiego Postu. Dlatego w liturgii Wielkiego Postu pozostały do dziś odwołania do sakramentu chrztu. Charakter chrzcielny widoczny jest głównie w liturgii słowa Bożego i w tekstach modlitw III, IV i V Niedzieli Wielkiego Postu. Miały one ukazać kandydatom do chrztu teologiczne bogactwo tego sakramentu. Kulminuje to wszystko w liturgii chrzcielnej sprawowanej w Noc Paschalną, kiedy to poprzez czytania ze Starego i Nowego Testamentu, poprzez poświęcenie Paschału, odnowione zostają przyrzeczenia, jakie złożyliśmy podczas naszego chrztu świętego.

W liturgicznym okresie Wielkiego Postu, który jest dla chrześcijan czasem pokuty i nawrócenia, Kościół proponuje nam trzy sposoby przybliżania się do Boga: post, jałmużnę i modlitwę. Liturgię Kościoła cechuje dominacja milczenia. Z ob-rzędów Mszy świętej zostaje usunięty uroczysty hymn „Chwała na wysokości Bogu”. W okresie Wielkiego Postu śpiewany jest jedynie podczas Mszy

świętej z uroczystości św. Józefa – 19 marca, czy Zwiastowania Pańskiego – 25 marca (o ile uroczystości te przypadają na ten właśnie liturgiczny okres). Znika również radosna akłamacja „Alleluja”, nawet w uroczystości i święta, a zastępuje ją akłamacja „Chwała Tobie, Królu wieków” albo „Chwała Tobie, Słowo Boże”. Nie jest wskazane przyozdabianie ołtarza kwiatami, zaś jakkolwiek gra na instrumentach muzycznych (głównie na organach piszczałkowych) dozwolona jest tylko w celu podtrzymania śpiewu wiernych. Wielki Post to także okres, w którym zmienia się kolor szat liturgicznych, z zielonego na fioletowy. Wyjątkiem od tych zwyczajowych zasad jest niedziela „Laetare”. To IV Niedziela Wielkiego Postu, zwana tak od pierwszych słów Antyfony na Wejście, dawniej zwanej Introitem. Antyfona ta brzmi: „Wesel się

(Laetare), Jeruzalem! A wszyscy, którzy ją miłujecie, śpieszcie tu gromadnie. Ciescie się i weselcie, którzyście się smucili, radujcie się i nasycie się z piersi pociechy waszej”. Kościół cieszy się z obfitości łask płynących z Chrztu i Eucharystii, którymi obdarza swe dzieci. Stąd w tradycji rzymskiej jest to „niedziela róż”. W tym dniu obdarowywano się pierwszymi kwiatami zakwitających róż, a Papież poświęcał złotą różę, którą ofiarowywał osobie zasłużonej dla Kościoła. Stąd w liturgii różowy kolor szat, który jest zmieszaniem fioletowego i białego. Można go używać jedynie dwa razy w całym roku liturgicznym – w IV Niedzielę Wielkiego Postu oraz w III Niedzielę Adwentu, zwaną niedzielą Gaudete.

Nabożeństwa Wielkopostne podążanie za Chrystusem

Robert Maniak

Jeszcze w uszach brzmia nam kolędy, takie żywe jeszcze wspomnienie Bożego Narodzenia, a tu już czas sypać głowę popiołem, ornaty zmieniły barwę na pokutny fiolet, organy brzmia w molowych tonacjach. Zaczyna się Wielki Post.

Czas w liturgii szczególnie wyróżniony poprzez kolor szat, wystrój kościoła, dobór czytań liturgicznych. To także czas specyficznych wielkopostnych nabożeństw.

Droga Krzyżowa

To nabożeństwo powstało, jak wiele innych, za przyczyną franciszkanów i ich zamiłowania do prostego, obrazowego opowiadanie o rzeczach trudnych. Nabożeństwo Drogi Krzyżowej polega na symbolicznym odtworzeniu ostatniej drogi Jezusa Chrystusa. Przechodząc przez kolejne stacje rozważamy tajemnicę męki Pana Jezusa, adorujemy Jego obecność. Dziś najczęściej nabożeństwo to odbywa się „statycznie” – od stacji do stacji przechodzi krzyż procesyjny z ministrantami i przewodniczącym księdzem. W naszym mieście raz do roku mamy okazję odbyć drogę krzyżową idąc w wielkiej procesji od kościoła uniwersyteckiego do garnizonowego. Ale najczęściej „idzie się” drogą krzyżową siedząc lub klęcząc w ławce.

Tymczasem w Jerozolimie gdzie tradycja ta powstała, do dziś Via Crucis prowadzi wąskimi uliczkami, na których panuje codzienny gwar i ruch, a niosący krzyż musi korzystać z pomocy torujących drogę, by mógł się przedostać w stronę Golgoty.

Zaczęło się wszystko w średniowieczu, w Ziemi Świętej, franciszkanie, oprowadzający pątników zatrzymywali się przy symbolicznych stacjach przedstawiających etapy męczeńskiej drogi Jezusa. Ich liczbę, do naszych czasów obowiązującą, czternastu stacji ustalono w XVII wieku.

W wieku XVIII papież Benedykt XIV zapoczątkował tradycję odprawiania tego misterium w rzymskim Koloseum. Tradycję tę kulturowano aż do upad-

ku państwa Kościelnego w 1870 roku. W wieku XX, papież Paweł VI przywrócił ten zwyczaj, a w pamięci wielu z nas na zawsze pozostanie obraz Jana Pawła II tulącego się do Krzyża, podczas drogi krzyżowej, której nie mógł odprawić osobiście, a uczestniczył w modlitwie siedząc w fotelu z Krzyżem w ramionach.

Gorzkie Żale

Kolejne nabożeństwo, które ściśle związane jest z przeżywaniem Wielkiego Postu. W Warszawskim kościele św. Krzyża pobożne bractwo św. Rocha, odprawiało w Wielkim Poście nabożeństwo, które spisane zostało w 1707 roku przez ks. Wawrzyńca Benika CM. Było to połączenie polskich pieśni wielkopostnych, fragmentów średniowiecznych misterii oraz dialogów pasyjnych, których celem była medytacja wokół wydarzeń znanych z Ewangelii. Pochodzące z wielu źródeł teksty zostały przez ks. Benika ujednolicone, opatrzone je muzyką i tak powstało jedno z najpiękniejszych polskich nabożeństw: Gorzkie Żale. Jego częścią nieodłączną jest „Kazanie Pasyjne”

Gorzkie Żale, podział na części wzorują na Liturgii Godzin. Rozpoczynają się

„Pobudką” (albo też zwie się tę część „Za-chętą”) po której następują trzy pieśni. Całe zaś Gorzkie Żale dzielą się na trzy części odprawiane w kolejne nie-dziele. Śpiewana na rozpoczęcie „Pobudka” zaczynająca się od słów: „Gorzkie żale, przybywajcie, serca nasze przenikajcie” ma pomóc uczestnikom nabożeństwa przygotować się i skoncentrować na przedmiocie medytacji. Jest to wprowadzenie i zapoczątkowanie modlitwy. Następnie prowadzący czyta „Intencję”, po niej następuje „Hymn”, „Lament duszy nad cierpiącym Jezusem”, „Bądź pozdrowiony” oraz „Rozmowa duszy z Matką Bolesną”.

W części pierwszej rozważamy „co Pan Jezus wycierpiał od modlitwy w Ogrójcu aż do niesłusznego przed sądem oskarżenia”. W drugiej „co Pan Jezus wycierpiał od niesłusznego przed sądem oskarżenia aż do okrutnego cierpieniem ukoronowania” a w części trzeciej „co Pan Jezus cierpiał od chwili ukoronowania, aż do ciężkiego skonania na krzyżu”. W ten sposób trzy części przedstawiają opis Męki Chrystusa, jaki znamy z Ewangelii.

Gorzkie Żale mają także aspekt Maryj-

ny szczególnie „Rozmowa duszy z Matką Bolesną”. W tych tekstach odczytujemy teologiczną myśl związana z obecnością Matki Bożej w tajemnicy Zbawienia.

Tradycyjnie Gorzkie Żale łączy się z adoracją Najświętszego Sakramentu, czasem także ze śpiewaniem Suplikacji.

Godzinki o męce Pana Jezusa

To kolejne, nieco zapomniane dziś nabożeństwo pasyjne. O ile Gorzkie Żale wzorowane są na jednej z godzin brewiarzowych – jutrzni, tak modlitwa Godzinkami może wypełnić cały dzień, bowiem tak jak bardzo popularne i znane Godzinki

o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Marii Panny, godzinki pasyjne to kolejne godziny kanoniczne poczynając od jutrzni na komplecie kończąc. W poszczególnych godzinach rozważa się: pojęmanie w Ogrójcu, sąd u Piłata, biczowanie i cierniem koro-nowanie, Drogę Krzyżową, ukrzyżowanie i śmierć na krzyżu, zdjęcie z krzyża i złożenie do grobu.

Na koniec słowa Jana Pawła II:

Venit hora gloriae! «Nadeszła godzina, aby został otoczony chwałą Syn Człowieczy» (J 12, 23). Oto godzina, w której my, ludzie wszystkich czasów, otrzymaliśmy dar miłości silniejszej niż śmierć. Stoimy pod krzyżem, do którego przybito Syna Bożego, aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ojca nad każdym człowiekiem dał życie wszystkim, którzy Mu zostali powierzeni (por. J 17, 2). Czyż nie jest zatem naszym obowiązkiem w tej godzinie oddać chwałę Bogu Ojcu, który na-wet

własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał (Rz 8, 32)? Czyż nie jest to czas, by oddać chwałę Synowi, który «uniżył samego siebie, stając się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej» (Flp 2, 7-8)?

Jakże nie oddać chwały Du-chowi Tego, który wskrzesił z martwych Chrystusa, a teraz mieszka w nas, aby przywrócić do życia nasze śmiertelne ciała (Rz 8, 11)?

Niech ta godzina Syna Człowieczego, którą przeżywamy w Wielki Piątek, pozostanie w naszych umysłach i sercach, jako godzina miłości i chwały.

Niech tajemnica Drogi Krzyżowej Syna Bożego będzie dla wszystkich niewyczerpanym źródłem nadziei. Niech nas pociesza i umacnia także wtedy, gdy nadejdzie nasza godzi-na.

Jan Paweł II, na zakończenie Drogi Krzyżowej, Wielki Piątek 2004 r.

Modlitwa osobista, czyli moja rozmowa z Panem Bogiem

Tadeusz Sieradzki

Wszyscy jesteśmy dziećmi jednego Ojca, Pana Boga. Wiemy o tym wołając do Niego: “Ojcze Nasz, któryś jest w nie-bie”. Wynika z tego faktu potrzeba stałego kontaktu, codziennej, szczerzej rozmowy z naszym Ojcem, podobnie zresztą, jak w naszym życiu, kiedy nasze dzieci wiedzione potrzebą miłości rodzicielskiej przychodzą do nas, swoich rodziców.

Przychodzą ze swoimi tro-skami, smutkami i radościami. Szukają i oczekują od nas po-rady, akceptacji lub korekty swoich planów życiowych. Cieszymy się, że nas kochają i darzą zaufaniem, że chcą z nami rozmawiać. Nie możemy być obojętni i nieczuli na ich potrzeby. Oczekujemy nawet codziennej rozmowy z nimi, a gdy jej nie ma, czujemy się zawiedzeni, chociaż nadal je kochamy i cieszymy się nimi. Taką miłością kocha nas nasz Ojciec niebieski i bardzo pragnie z nami - swoimi dziećmi - codziennej rozmowy.

Jak z Nim rozmawiać? Za-miast pocuć się posłużyć się doświadczeniem swojej mo-dlitwy osobistej - bo tak nazywam moją codzienną rozmowę z Panem Bogiem.

Aby uniknąć rozproszeń i roztargnień wybrałem na swoją modlitwę miejsce spokojne, ciche i odosobnione, to znaczy mój mały pokój. Staram się nie zmieniać tego miejsca, bo przyzwyczajenie do niego okazuje się być po-mocne w modlitwie. Na stole, przy którym się modlę, zawsze jest Pismo święte i różaniec. Przedmioty te przypominają mi o obecności Pana Boga i Matki Bożej oraz po-magają w skupieniu uwagi na rozmowie z Ojcem i Matką. Do modlitwy przystępuję zawsze w porze porannej, około go-dziny ósmej i przeznaczam na nią 30 - 40 minut. Wiem, że krótszy czas nie wystarczy mi na koncentrację i "pozбиерanie" myśli, obawiam się mo-dlitwy powierzchownej - będę przecież rozmawiał z Kimś najważniejszym w moim życiu.

Modlitwę rozpoczynam od znaku krzyża i wyznaniu wiary w obecność

Ojca niebie-skiego w moim pokoju. Wiem z całą pewnością, że On oczekuje tego spotkania ze mną i zawsze jest w tym miejscu wcześniej ode mnie - czeka na mnie. Staję teraz przed Ojcem w prawdzie i pokorze, nie boję się tego, ponieważ wiem i wierzę w to, że mnie kocha takim, jakim jestem i pragnie mojego dobra. On zna mnie doskonale, jak i ja swoje dzie-ci.

Wyznaję Mu swoje grzechy, słabości, upadki i to, że prze-baczam każdemu, jeśli jest komu, za doznaną krzywdę. Nigdy nie przystępuję do mo-dlitwy z jakimkolwiek nieprzebaczeniem w sercu. Brak przebaczenia uniemożliwia szczerą rozmowę z Panem Bogiem i jakikolwiek kontakt z Nim. Czasem, kiedy jest mi trudno przebaczyć, proszę o pomoc Duch Świętego, który zawsze wtedy przychodzi z pomocą.

Po tych czynnościach wstępnych rozpoczynam mo-dlitwę właściwą dziękując Bogu najpierw za to, że po-zwolił mi się jeszcze dzisiaj obudzić, dziękuję za Jego codzienną obecność w moim życiu, za łaskę wiary, za dar dnia dzisiejszego, za miłość i za Jego ojcowską opiekę.

Po modlitwie dziękczynnej ofiarowuję Panu Bogu dzień, który jest przede mną; z pra-cą, różnymi planami i decyzjami. Oddaję Mu swoje dole-gliwości, różne niepewności, lęki i obawy. Nie robię tego po to, aby obarczyć Boga moimi troskami i ciężarami, ale pragnę i proszę o to, aby był ze mną w każdym momencie dnia, we wszystkim co będę robił i w tym, co mnie dzisiaj jeszcze czeka. Aby w ten sposób Pan Bóg uświęcił dzień, który mi podarował.

Potem pytam o Jego wolę i o to jak mam spędzić ten dzień, aby w ekonomii Bożego zbawienia nie był on dniem straconym, ale kolejnym krokiem do świętości. Proszę Ducha Świętego o pomoc w odczytaniu woli Bożej. Często znajduję ją w wersetach Pisma świętego. Czasem Bóg objawia mi swoją wolę poprzez natchnienie w czasie modlitwy, przez innych ludzi lub przez wydarzenia w ciągu dnia, w czasie Mszy świętej. Znając swoją słabość i skłonność do grzechu, proszę Pana Boga o pomoc w wypełnieniu Jego woli, deklarując jednocześnie chęć współpracy z łaską Bożą.

Kończę swoją codzienną modlitwę wielbieniem Boga Ojca. Uwielbiam Go przede wszystkim w Jego miłości i miłosierdziu, w Matce Bożej i w darze tego dnia, który mi właśnie ofiarował. Kończąc, polecam Bożej opiece swoją ro-

dzinę, wszystkich chorych, potrzebujących, modłę się codziennie za kapłanów, szczególnie za posługujących w naszej parafii. Swoje poranne spotkanie z Panem Bogiem kończę modlitwą "Ojcze Nasz" oraz "Pod Twoją obronę".

Staram się, aby ta modlitwa była stałą, miała miejsce każdego dnia. Czasem pojawiają się różne przeszkody w jej kontynuowaniu oraz pokusy, aby odłożyć modlitwę na później, czy nawet ją zaniechać na pewien czas. Wtedy wiem od kogo one pochodzą i dlatego dokładam wzmoczonego wysiłku, aby nie ulec pokusie. Wiem, że mój Ojciec w niebie pragnie codziennego kontaktu ze mną. Chce codziennie słyszeć mój głos, głos swojego ukochanego dziecka. On tego pragnie bardziej ode mnie, bo chce tylko i wyłącznie mojego dobro. Ufam Mu!

Plan pracy duszpasterskiej w roku szkolno - katechetycznym 2009/2010

Kurs przedmałżeński – rozpoczęcie: początek października i koniec lutego.

Dyżur charytatywny – wtorki i piątki od 17:00 do 18:00 (w wieży, wejście od ul. Macedońskiej)

Dzieci I komunijne i ich rodzice mają swoje spotkania w II czwartek miesiąca o godz. 17:00 oraz czwartą niedzielę miesiąca o godz. 16:00 na Mszy Św.

w kościele.

Młodzież przygotowująca się do przyjęcia sakramentu bierzmowania:

Klasy III gimnazjalne w każdy II wtorek miesiąca po Mszy Św. o godz. 18:00 w salce katechetycznej w podziemiach Kościoła

Klasy I średnie w każdy II i IV czwartek miesiąca po Mszy Św. o godz. 18:00

w salce katechetycznej w podziemiach Kościoła.

Rodzice kandydatów do bierzmowania mają spotkanie w I niedzielę października o godz. 17:00 w kościele, I niedzielę grudnia o godz. 17:00 w Kościele, trzecie spotkanie odbędzie się po feriach zimowych.

Kandydaci na ministrantów i ministranci spotykają w soboty o godz. 9.30 w sali obok Zakrystii

Lektorzy i liturgiczna służba ołtarza dorosłych spotykają w środy w sali obok zakrystii po wieczornej Mszy Św.

Schola dziecięca – sobota godzina 10.00.

Katecheza dla młodzieży pracującej, studiującej, bezrobotnej i tej, która pragnie pogłębiać swoje życie religijne oraz

dla osób, które zaniedbały przyjęcie sakramentu bierzmowania, a pragną go przyjąć – w każdy czwartek o 19.45 zaczynamy od adoracji Najświętszego Sakramentu.

Katecheza dla dorosłych w każdy poniedziałek po mszy św. wieczornej.

KSM – w piątki po wieczornej Mszy Św. w kościele lub salce katechetycznej, w niedziele o godz. 17.00

Domowy kościół – spotyka się wg wyznaczonego harmonogramu spotkań, także na spotkaniach formacyjnych Grupy Biblijnej

Grupa o. Pio – spotyka się w każdy II czwartek miesiąca godz. 18:00 – Msza Św. i Adoracja Najświętszego Sakramentu i w każdą IV środę miesiąca na spotkaniu w salce katechetycznej w podzie-

Dzień chorych 2010

miach kościoła o godz. 19:00

Grupa biblijna – w I i III środę miesiąca o godz. 19:00 w salce katechetycznej

Zmiana tajemnic Żywego Różańca – każda I niedziela miesiąca po Mszy Św.
o godz. 11:00

Adoracja Najświętszego Sakramentu – każda I niedziela miesiąca po wszystkich
Mszach Św.

KS TĘCZA – szczegółowe informacje <http://www.pkstecza.of.pl/>

Kolęda 2009

Przydatne Informacje

www.odkupiciel.archidiecezja.wroc.pl

Parafia p.w. Odkupiciela Świata
ul. Macedońska 2, 51-113 Wrocław,
tel. 071/3275045

Konto parafii: Bank Millenium S.A.

28 1160 2202 0000 0000 6012 4586
Konto Parafialnego Zespołu Caritas:-
1% dla Caritas Bank Millenium S.A.
70 1160 2202 0000 0000 6012 4606
Msze św.

Niedziela: 7:30 9:30 11:00 12:30 dla dzieci 18:00 dla młodzieży i studentów
Święta zniesione: 7:00 8:30 10:00 18:00

Dni powszednie: 7:00 i 18:00

Msza Św. w intencji dzieci przeżywających pierwszą rocznicę urodzin – trzecia niedziela miesiąca o godz. 12.30

Kancelaria parafialna w ciągu roku: środa i piątek od godz. 16:00 – 17:00 sobota od godz. 8:00 – 9:00

Sprawy pogrzebu katolickiego załatwiamy każdego dnia przed i bezpośrednio po Mszach Świętych.

Spowiedź – 30 minut przed każdą mszą św.

Odwiedziny chorych – pierwszy piątek miesiąca od 8:00 – ks. Proboszcz i ks. Paweł, pierwsza sobota miesiąca od godz. 8:00 ks. Sławek

Sakrament Chrztu św. druga niedziela miesiąca na Mszy Św. o 11:00 – konferencja dla rodziców i chrzestnych w sobotę przed drugą niedzielą miesiąca o godz. 18:45

Nabożeństwa w ciągu tygodnia:

Poniedziałek godz. 18:40 – katecheza dla dorosłych

Wtorek godz. 18:40 – Różaniec

Środa godz. 18:00 – nabożeństwo do M.B. Nieustającej Pomocy

Czwartek godz. 18:40 – 20:00 – adoracja Najświętszego Sakramentu

Piątek godz. 7:30 i 18:40 – koronka do Bożego Miłosierdzia

Każdego 13 dnia miesiąca godz. 18:00 – nabożeństwo fatimskie

Każdego 22 dnia miesiąca godz. 17:30

– nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego z ucałowaniem relikwii św siostry Faustyny

Dyżur charytatywny – wtorki i piątki od 17:00 do 18:00 (w wieży, wejście od ul. Macedońskiej)

Dokumenty niezbędne do zapisania dziecka do Chrztu:

– Akt urodzenia dziecka,

– Świadcstwo ślubu kościelnego rodziców dziecka, jeśli ślub był poza parafią,

– Zaświadczenia od rodziców chrzestnych z ich parafii zamieszkania, że są katolikami wierzącymi i praktykującymi (kandydat na chrzestnego musi mieć skończone 16 lat życia i przyjęty sakrament bierzmowania) z kompletem dokumentów udajemy się do kancelarii parafialnej

Dokumenty potrzebne do zawarcia Sakramentu Małżeństwa:

– Dowody osobiste nupturientów (osób mających zawrzeć związek małżeński),

– Świadcstwa chrztu (do ślubu kościelnego) z aktualną datą wystawienia, jeżeli na świadectwie chrztu w uwagach nie ma informacji o przyjęciu sakramentu bierzmowania to dodatkowo świadectwo bierzmowania, z parafii w której sakrament był przyjęty,

– Świadcstwa nauki religii z ostatniej klasy szkoły ponadpodstawowej,

– Zaświadczenie uczestnictwa w katechezie przedmałżeńskiej z poradnią rodzinną,

Dokumenty z Urzędu Stanu Cywilnego do ślubu konkordatowego (ważne tylko 90 dni) lub akt zawarcia związku cywilnego w USC.

Osobiste zgłoszenie się w kancelarii parafialnej 3 miesiące przed planowanym ślubem

Dokumenty potrzebne przy załatwianiu Pogrzebu Katolickiego:

– O śmierci należy powiadomić miejscowych duszpasterzy lub zarządcę cmentarza parafialnego przed załatwieniem wszelkich formalności w zakładzie pogrzebowym – wtedy bliższe informacje. Rodzina powinna zadbać o to, aby chory pojednał się z Bogiem przed śmiercią – nie odkładać przyjęcia sakramentu chorych na ostatnią chwilę bo jest to sakrament dla żyjących, umacnia w cierpieniu i toruje drogę do nieba.

– Akt zgonu z USC, po wpisaniu do księgi zmarłych w parafii do zwrotu, a także karta zgonu jako dokument konieczny do pochowania na parafialnym cmentarzu.

Dokument potwierdzający przyjęcie sakramentu chorych.

Księża:

Ks. Henryk Świerniak

Ks. Paweł Parafiniuk

Ks. Sławomir Świder

Za duszpasterstwo młodzieży odpowiedzialny ks. Paweł. Za duszpasterstwo dzieci odpowiedzialny jest ks. Sławek. Za duszpasterstwo dorosłych, kancelarię i sprawy gospodarczo-budowlane odpowiedzialny jest ks. Proboszcz

Ks. Jan Tomczak – rezydent

Ogłoszenia

Misje Święte (18 marca – 24 marca 2010)

Czwartek – 18.03.2010

18:00 – Msza św. i nauka ogólna wprowadzająca do Misji św.

Piątek – 19.03.2010 Uroczystość Świętego Józefa

9:00 – Msza św. i nauka ogólna dla wszystkich po niej Droga Krzyżowa

17:30 – Droga Krzyżowa dla dzieci

18:00 – Msza św. i nauka ogólna po niej Droga Krzyżowa dla dorosłych

Sobota 20.03.2010

9:00 Msza św. i nauka dla chorych z udzieleniem Sakramentu chorych

18:00 – Msza św. niedzielna i nauka dla wszystkich

19:00 – nauka stanowa dla kobiet

Niedziela 21.03.2010

7:30, 9:30 i 11:00 Msze św. i nauki ogólne

12:30 – Msza św. i nauka dla dzieci

17:00 – Gorzkie Żale i nauka pasyjna dla wszystkich

18:00 – Msza św. i nauka dla młodzieży i studentów

19:00 – Nauka stanowa dla mężczyzn

Poniedziałek 22.01.2010

9:00 – Msza św. i nauka ogólna dla wszystkich

10:00 – nauka dla dzieci klas 0 – III

11:00 – nauka dla dzieci klas IV – VI

12:00 – nauka dla młodzieży

18:00 – Msza św. i nauka dla wszystkich

19:00 – nauka dla grup modlitwy, rady parafialnej i Caritasu

Wtorek 23.03.2010

9:00 – Msza św. i nauka ogólna dla wszystkich

Powitanie księdza biskupa

10:00 – nauka dla dzieci klas 0 – III
11:00 – nauka dla dzieci klas IV – VI
12:00 – nauka dla młodzieży
18:00 – Msza św. i nauka ogólna dla wszystkich
19:00 – nauka dla małżeństw niesakramentalnych

Środa 24.03.2010

Dzień Miłosierdzia Bożego i pojednania się z Bogiem

od godz. 8:30 – 10:00 spowiedź św. dla wszystkich

9:00 – Msza św. i nauka dla wszystkich – zakończenie Misji św. pod Krzyżem

Misyjnym dla tych , którzy nie mogą przyjść wieczorem

od godz. 10:00 – 10:30 spowiedź św. dla klas IV – VI

godz. 10:30 Msza św. recytowana i nauka dla dzieci z błogosławieństwem misyjnym na zakończenie Misji św.

godz. 11:30 Msza św. dla młodzieży i nauka oraz błogosławieństwo z odpustem zupełnym na zakończenie Misji św.

od godz. 16:30 – 19:00 spowiedź św. dla wszystkich

18:00 – Msza św. i nauka ogólna na zakończenie Misji św. po Krzyżem Misyjnym z błogosławieństwem i odpustem zupełnym.

Ksiądz biskup Andrzej Siemienieński – Odpust 2009

